

El complement directe (I) Elegim els nostres representants

Shutterstock.com / Alexandru Nika

Una de les faltes més habituals és introduir el complement directe amb la preposició *a*:

Elegim **als** nostres representants

Elegim **els** nostres representants

El president rebrà **a** la cònsol general d'Itàlia **a** Barcelona

El president rebrà **la** cònsol general d'Itàlia **a** Barcelona

La concentració podria afectar **al** trànsit

La concentració podria afectar **el** trànsit

Han d'atendre **més bé** als clients

Han d'atendre **més bé** els clients

Heu de consultar **al** farmacèutic

Heu de consultar **el** farmacèutic

Cada dilluns informa **a** les seves col·laboradores

Cada dilluns informa **les** seves col·laboradores

Entrena **a** l'equip infantil

Entrena **l'**equip infantil

A diferència de l'espanyol, en català, com en anglès, francès i italià, aquest complement no és introduït, en general, per la preposició.

We elect our representatives
Nous élisons nos représentants
Eleggiamo i nostri rappresentanti

El complement directe i els verbs transitius

El complement directe expressa sobre què o qui recau directament l'acció del verb i només pot acompanyar un verb transitiu.

En els exemples anteriors *els nostres representants, la cònsol, el trànsit, els clients, el farmacèutic, les seves col·laboradores i l'equip infantil* són el complement directe dels verbs transitius *elegir, rebre, afectar, atendre, consultar, informar i entrenar*.

El complement directe pot ser substituït pels pronoms febles *el, la (l'), els i les*:

Els elegim
El president la rebrà
La concentració el podria afectar
Els han d'atendre més bé
L'heu de consultar
Cada dilluns les informa
L'entrena

El complement indirecte i els verbs intransitius

Els verbs intransitius, en canvi, no porten complement directe: *Els cirerers ja han florit*.

En general els acompanya un complement indirecte, que s'introdueix amb la preposició *a*. Aquest complement indica qui és el destinatari de l'acció que expressa el verb o qui en rep la conseqüència:

Ha telefonat a la seva homòloga
Sens dubte, aquesta decisió pertoca als seus representants legals

El complement indirecte se substitueix pels pronoms *li* (singular) i *els* (plural), tant si és masculí com femení:

Li ha telefonat
Sens dubte, aquesta decisió els pertoca

Per què és important saber si un verb és transitiu o intransitiu

1. Per saber si el complement que l'acompanya és directe o indirecte i, per tant, si l'hem d'introduir o no amb la preposició *a*:

L'editorial d'avui critica la ministra
(i no L'editorial d'avui critica a la ministra)
[el verb *criticar* és transitiu]

En les passades eleccions, el nostre candidat va guanyar el rival
(i no En les passades eleccions, el nostre candidat va guanyar al rival)
[el verb *guanyar* és transitiu]

2. Per poder triar el pronom que substitueix el complement:

En què el puc atendre?
(i no En què li puc atendre)
[el verb *atendre* és transitiu]

No li importa el resultat de l'enquesta
(i no No l'importa el resultat de l'enquesta)
[el verb *importar* és intransitiu]

Per saber si un verb és transitiu o intransitiu, n'hi ha prou de consultar el [diccionari normatiu](#) i fixar-nos en les abreviacions que precedeixen la definició: *v. tr.* ('verb transitiu') i *v. intr.* ('verb intransitiu').

Més informació:

Llibre d'estil de la Diputació de Barcelona: Verbs transitius i verbs intransitius.